

1862.
22. maím.

skólanum í nokkurskonar efsta bekk búa sig undir próf í hinum kennslugreinunum. Með þessari skipting er vonandi, að það áynnist, að heimakennsla í landinu tæki framförum, með því ætla má, að aðalástæðan til þess, að sú kennsla svo mjög hefir minnkað, sè sú, að hinir eldri menntamenn ekki sjái sig færa um að kenna þær vísindagreindir, sem tekið er að kenna í hinum lærðu skólum, eptir að sú breyting er komin á, sem orðið hefir á síðari tímum á tilhögun skóla þessara, eður sem nú eru kenndar þar eptir miklu stærri mælikvarða en fyrrum. Þegar menn hefðu sèr þetta hugfast, væri ef til vill ástæða til að skipta prófinu á þann hátt, að hlutadeigendur aðeins þyrftu að ganga undir próf í íslenzkn, latínu, grísku, trúarfræði og sagnafræði, og gætu þar á eptir notað sèr skólann til að afla sèr þekkingar í dönsku, þýzku, landafræði, rúmmálsfræði og eðlisfræði.

Stjórnarráðið óskar að störfum nefndarinnar verði flýtt svo sem kostur er á, og að skjöl þau, er hún semur, verði síðan hingað send með álitum yðar, herra stiptamtmaður, og yðar, háæruverðugi herra, og um leið verði aptur send fylgiskjöl bréfs þessa.

29. Bréf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtmannsins yfir Íslandi, um framfærsluhrepp Guðrúnar Magnúsdóttur. 26. maím.

Eptir að dómsmálastjórnin með bréfi yðar, herra stiptamtmaður, 22. febrúarm. þ. á. er búin að fá eptirrit af réttarprófi því, er hún bað um 31. októberm. f. á. til upplýsingar um, hvar geðveik kona, Guðrún Magnúsdóttir, hefir dvalið síðan hjónaband hennar og Arngríms Halldórssonar, fyrrum prests til Saurbæjar í Strandarhrepp í Borgarfjarðarsýslu, var numið úr gildi að fullu og öllu með konunglegu leyfisbréfi 18. desemberm. 1845, skal yður til vitundar gefið, yður til leiðbeiningar, og til þess þér auglýsið það þeim, er hlut eiga að máli, að með því það eptir skýrslum þeim, sem nú eru fengnar í máli þessu, er

1862.
26. maím. vafalaust, að Guðrún þessi Magnúsdóttir hefir átt dvöl í Ölfushrepp í Árnessýslu árin frá 1846 til 1858, en þetta síðast nefnda árið fekk hún í fyrsta skipti sveitarstyrk, og með því það atvik, að hún, eptir því sem frá er skýrt, hefir verið geðveik, ekki getur verið því til tálmunar, að hún með dvöl sinni í einni sveit geti orðið þar hrepplæg, ef önnur skilyrði fyrir því eiga sér stað, þá ber nú að álíta hana sveitlæga í Ölfushrepp, og úrskurður amtmannsins yfir suðurumdæminu, dags. 10. októberm. 1856, sem ákveður að hún sé sveitlæg í Strandarhrepp í Borgarfjarðarsýslu, getur ekki komið til greina á móti þessu, þó ekki væri af öðru, þá þess vegna, að hann var upp kveðinn áður en hún var orðin þurfandi sveitarstyrks.

26. maím. **30. Bréf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtmannsins yfir Íslandi, um framfærsluhrepp Jóns Gissurssonar.**

Með bréfi 6. desemberm. f. á. hafið þér, herra stiptamtmaður, sent dómsmálastjórninni skjal nokkurt; í því áfrýja hreppstjórnarnir í Biskupstungna hrepp úrskurði yðar 16. marzm. 1860 um framfærsluhrepp Jóns nokkurs Gissurssonar. Um þetta efni skal yður til vitundar gefið, sjálfum yður til leiðbeiningar, og til þess þér kunngjörð það þeim, er hlut eiga að máli, að úrslit þau, er málið hefir þegar fengið við úrskurð yðar, eiga óbreytt að standa, og eptir þeim er Jón Gissursson sveitlægur í Biskupstungna hrepp.

26. maím. **31. Bréf kirkju- og kennslustjórnarinnar til stiptyfirvaldanna á Íslandi, um skyldu kándidata frá prestaskólanum í Reykjavík til að taka á móti fátækum brauðum.**

Samkvæmt þegnlegum tillögum kirkju- og kennslustjórnarinnar hefir hans hátign konunginum 17. dag þ. m. allramildilegast þóknazt að fallast á: